

tægt paa sidste Kvartal for Statsbanerne; hvor meget det saa vilde blive, om den virkelige kunde dække den forøgede Udgift, er jeg naturligvis ikke i Stand til at give nøjagtig Meddelelse om.

Det andet, det ærede Medlem nævnede, var, at jeg ikke skulde have taget Telefon- og Telegrafstaksternes Forhøjelse med. Men det har jeg gjort. Jeg har medtaget den i det Overslag, jeg gjorde, over, at der foruden de 25 Mill. Kr. vilde blive en yderligere Indtægt af 10 Mill. Kr. paa de forskellige Skattelove, og der beregnede jeg $\frac{1}{2}$ — $\frac{3}{4}$ Million — mere vil det ikke kunne blive — som Forøgelse af Telegraf- og Telefonstaksterne, hvis man ikke skal gaa ud over den Norm, som er tænkt for disse Forhøjelser.

Endelig nævnede det ærede Medlem, som jeg har gjort, at der var en Mulighed for, at de næste Kvartaler vilde bringe mindre Udgift, idet jeg havde sagt, at der dels paa de militære Budgetter, dels paa Finansministeriets Budget var nogle Udgifter i det første Kvartal, som muligvis ikke vilde komme tilbage paa samme Maade, at man muligvis kunde spare 9 Mill. Kr. paa Finansministeriets Budget og mulig en 4—5 Mill. Kr. paa de militære Budgetter, som just var dette Kvartals. Det staar jeg ved, men jeg sagde ogsaa, at hvad der muligvis der kunde blive tilovers, havde jeg god Brug for til de 20 Mill. Kr., som Tillægstiden vilde medføre af Udgift, og endvidere, at der derved blev Mulighed for, at man kunde dække den kommende Udgift paa § 26. Jeg nævnede ogsaa, at der kunde tænkes Indtægter af anden Art, hvorved man kunde dække en saadan, for Eksempel Indtægt ved Forbrug af Formue, som passende kunde anvendes direkte paa § 26. Naar den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti (Korsgaard) mente, at jeg nogen Sinde havde regnet Udgifterne paa § 26 fuldt ud med til den samme Gruppe som Udgifterne paa §§ 8—25, vil jeg sige, at det har jeg aldrig gjort, men jeg har vist en Gang overfor ham sagt, at man maatte dog regne med dem som Udgift. Og det kan man ikke komme fra, at i Finansaaret vil der dog ud af Kassebeholdningen kræves de Millioner, som § 26 kræver, og der er vist ingen Uenighed mellem os paa dette Punkt, det kan jeg ikke tro, det ærede Medlem kan da umuligt mene, at disse Beløb i og for sig skal komme andetsteds fra end fra Statskassen. Det er Udgifter af en anden Art, idet man afdrager Gæld og erhverver sig yderligere Formue, men Pengene skal dog

til, og andet har jeg aldrig sagt eller ment. Det ærede Medlem nikker til mig; jeg kan lige saa lidt fortolke det ærede Medlems Nik, som det lader til, at han kan fortolke det, naar jeg ryster paa Hovedet. Jeg kan kun sige, at det har været min Mening, saa længe jeg overhovedet har haft en Mening om § 26.

Dernæst er det, hvad det første Kvartal angaar, saaledes, at der bevislig ogsaa er mindre Udbetalinger i dette Kvartal end i de senere Kvartaler. Det ligger i, at mange Foranstaltninger ikke er kommet til Udførelse i første Kvartal, at man endnu ikke behøver at indkræve Penge til Byggeforanstaltninger og lignende, fordi man endnu ikke har taget fat derpaa; man er ved Projektering o. s. v., Udbetalingerne kommer bagefter. Der er Udgifter til Refusioner, Udgifter til Alderdomsforsørgelse o. s. v., og det er bevisligt, at de i meget ringe Grad belaster første Kvartal, hvad det ærede Medlem, som selv har været Finansminister, jo ved lige saa godt som jeg. Men jeg vil gerne nævne, hvorledes det første Kvartal stiller sig, naar man sammenligner det med Statsregnskabet for 1918—19. Der foreligger ganske vist ikke et endelig opgjort Statsregnskab for dette Finansaar, det vil oven i Købet med Vanskelighed kunne komme til at foreligge i Oktober Maaned, idet Forslaget til Tillægsbevillingslov vedtoges af Rigsdagen den 3. Juni, og Tillægsbevillingsloven indeholder langt flere Poster end Finansloven, saaledes at Indarbejdelsen af disse paa Finanslovsposterne er et overordentlig vanskeligt Arbejde; selv om der arbejdes med al Kraft paa at faa Regnskabet færdigt snarest muligt, vil det ingenlunde være let. Det endelige Statsregnskabs Tal har jeg altsaa ikke, men jeg har de Tal, som hver Maaned leveres mig fra Statsbogholderiet som en foreløbig Opgørelse over Statens Indtægter og Udgifter, og som, naar man sammenstiller dem, giver en Oversigt over, hvorledes Aarets Udgifter vil forme sig. Jeg skal da nævne nogle Tal, som er oplysende med Hensyn til, hvad første Kvartal kan tænkes at betyde i Retning af, om der nu i dette Aar vil blive en Udgiftsformindskelse i Forhold til det meget dyre Finansaar 1918—19.

Jeg skal begynde med at nævne, at Rigsdagen havde i Aaret 1918—19 en Udgift af 1 900 000 Kr. For Rigsdagens Vedkommende er Udgiften i første Kvartal i Aar 550 000 Kr. — det er ikke nøjagtige Tal, naturligvis, men de er saa